

[Busch-Jensen.]

Erhvervsvirksomhed har ydet Besættelsesmagten eller de med denne samarbejdende Organisationer eller Personer Bistand ved Raad eller Daad. Vi kan stemme for disse to Ændringsforslag. Vi kan ogsaa stemme for Ændringsforslaget under Nr. 18, der er af formel Natur, og ligeledes for Ændringsforslaget Nr. 19, som hjemler en Mulighed for Strafnedsættelse. Men da der alligevel paa § 16 bliver den Skønhedsplet tilbage, at man fjerner uden nogen Nødvendighed og efter vort Skøn uden nogen rimelig Grund Ordene „uværdig til almen Tillid“, saa vil vi ikke kunne stemme for den Formulering af § 16, som Flertallet foreslaar.

Det sidste Ændringsforslag, Nr. 20, angaar det forelagte Forslags § 2 og indeholder, hvad der om jeg saa maa sige er blevet tilbage af det oprindelige Forslag om at underkaste de afsagte Domme en Revision. Det, der er blevet tilbage, er nogle Bestemmelser om Benaadning. Vi har svært ved at se, at der er Anledning til særlige Bestemmelser om Benaadning ud over dem, der gælder i Forvejen. Naar man erkender, at den Praksis med Strafudmaaling, som har fæstnet sig, er ret og rimelig, og naar man erkender, at det Forslag, man stiller om at nedsætte Straffens formelle Minimum fra 4 Aar til 2 Aar, ikke skal føre til nogen Ændring i Domspraksis, er det svært at se, at § 2 faar noget reelt Indhold, at den i hvert Fald kan faa noget Indhold, som kan virke til andet end Forvirring, og jeg gentager, hvad jeg sagde før, at § 2 er ikke fornøden for at rette de Skøvheder, der maatte være kommet frem i Straffelovstillæggets første Tid. De kan allerede nu rettes enten ved Anke eller ved Benaadning, saaledes som jeg tidligere har nævnt.

Vi kan altsaa ikke stemme for Lovforslagets § 2. Alle de andre Ændringer, som jeg har gennemgaaet, til Straffelovstillæggets hele System af Paragraffer, er i det foreliggende Lovforslag samlet som Lovforslagets § 1. Denne § 1 vil vi altsaa heller ikke kunne stemme for, medmindre den ændres overensstemmende med de Forslag fra vor Side, som jeg her har gjort Rede for.

Hjermind: Angaaende Forslaget om Ændringer i Retsplejelovstillægget skal jeg henholde mig til de Bemærkninger, der er gjort

af Udvalgets ærede Ordfører (Lorentzen).

Angaaende Forslaget om Ændringer i Straffelovstillægget skal jeg paa mit Partis Vegne sige: Den fornemste Opgave for Rigsdagen i denne Sag er at skabe Klarhed og Fæsthed og Ro inden for denne Del af Retssystemet, for saa vidt det overhovedet er menneskeligt muligt. Jeg gjorde ved Lovforslagets første Behandling nogle Bemærkninger om denne Side af Sagen, som jeg stadig anser for at være Udgangspunktet for Behandling af dette Forslag om Revision af den saakaldte Førræderilov. Jeg føjede i denne Forbindelse til, at jeg ansaa det for meget væsentligt, at denne Lovgivning blev gennemført i Enighed her i Tinget. Jeg beklager i Dag, at denne Enighed ikke kunde opnaas fuldt ud, men hvis man efter nu et Aars Straffelovsdiskussion skal søge at gøre Resultatet op, er det vel alligevel betydningsfuldt at kunne fremhæve, at Uenigheden kun drejer sig om ganske faa Enkeltheder, medens der om det allervæsentligste hersker fuldstændig Enighed. For Lovgivningsmagtens, for Førræderilovens Autoritet er det efter mit Skøn betydningsfuldt over for Befolkningen at faa lagt klart, at Enigheden gaar langt videre, end man efter den offentlige Debat skulde tro.

De to Hovedspørgsmaal, der er Enighed om, er for det første det straffbares Omraade, hvad der skal straffes, og for det andet Straffenes Størrelse, det vil sige, hvor meget der i de enkelte Tilfælde skal straffes med. Det første Spørgsmaal, altsaa hvad der i disse Aar har været en strafbar Bistand til Fjenden, har ikke været Udgangspunktet for Folketingsudvalgets Arbejde. Jeg sagde allerede under første Behandling, at dette Spørgsmaal i Virkeligheden var klarlagt, efter at Juristudvalgets 8 af 9 Medlemmer var gaaet ind for, at det straffbares Omraade skulde være det samme som den gældende Førræderilovs, og efter at Folketingsudvalget nu har sluttet sig til dette Synspunkt, er der efter mit Skøn ydet et afgørende Bidrag til, at Diskussionen paa dette Punkt enten maa høre op eller, hvis den skal føres videre, kun kan føres paa det Grundlag, at samtlige i Rigsdagen repræsenterede Partier, baade i Maj 1945 og i Maj 1946, har været enige om, at de Forhold, som det gældende Straffelovstillæg betegner som strafbare, ogsaa stadig føles som strafværdige, og at det